

Sygn. akt I C 355/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Robert Wysocki

Protokolant stażysta Paulina Barwińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku w Człuchowie

sprawy

z powództwa (...) S. A. z siedzibą w W.

przeciwko M. F.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 355/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przeciwko M. F. pozew o zapłatę kwoty 390,68 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu – do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy o numerze (...) zawartej na odległość. Na mocy wskazanej umowy powstała wierzytelność i powód dochodzi jej na drodze postępowania sądowego.

Powód podkreślił, iż na dochodzoną kwotę składa się: kwota 385,56 złotych tytułem należności głównej wynikającej z umowy (...), kwota 5,12 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych przez powoda od niespłaconego kapitału, od dnia 31 grudnia 2016 roku do dnia następnego po dniu, w którym (...) Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością zakończył naliczanie przysługujących mu należności, a do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

W dniu 29 grudnia 2016 roku na mocy umowy cesji (...) Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością przeniosła przysługujące względem pozwanego wierzytelności na rzecz (...) Spółka Akcyjna.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym postanowieniem z dnia 8 maja 2017 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Pozwana M. F. pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia o skutkach niestawiennictwa, nie stawiała się na terminach rozpraw, nie złożyła w niniejszej sprawie żadnych wyjaśnień, ani nie żądała przeprowadzenia rozprawy pod swoją nieobecność.

W dniu 19 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Człuchowie wydał w sprawie wyrok zaoczny, w którym oddalił powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. podniósł, iż w dniu 23 sierpnia 2017 roku pozwana zawarła umowę nr (...) na podstawie której powód przełał na konto bankowe pozwanej kwotę 300 złotych. M. F. do dnia wniesienia do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozwu nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania. Powód nie wskazał przy tym czy należność główna jest to kwota wynikając z udzielonego czy niespłaconego kredytu/pożyczki.

Nie można dokonać weryfikacji twierdzeń wskazanych w pozwie, bowiem powód na wezwanie Sądu przedłożył jedynie dowód przelewu kwoty 300 złotych na rachunek bankowy M. F. oraz formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego. Nie wykazał żadnym dokumentem przejścia uprawnień, oraz nie przedłożył dokumentów, które wskazał w pozwie jako lista dowodów.

Pozwana M. F. pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia o skutkach niestawiennictwa, nie stawiała się na terminach rozpraw, nie złożyła w niniejszej sprawie żadnych wyjaśnień, ani nie żądała przeprowadzenia rozprawy pod swoją nieobecność.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód dochodził roszczenia z tytułu umowy nr (...) zawartej z pozwaną w dniu 23 sierpnia 2016 roku na łączną kwotę 390,68 zł.

Przedmiotowe powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Jak wynika z powyższego kwestię ciężaru dowodu (onus probandi) reguluje art. 6 k.c. i 232 k.p.c. W procesie ciężar dowodu stanowi wymaganie dostarczenia sądowi dowodów potwierdzających przytoczone fakty pod rygorem przegrania procesu. Ciężar dowodu jest ważnym elementem systemu ciężarów procesowych. Odnosi się on zarówno do powoda, jak i pozwanego. Obok ciężaru dowodu strony obciąża także wymaganie przytoczenia okoliczności faktycznych.

W doktrynie powszechnie wyróżnia się ciężar dowodu w znaczeniu formalnym oraz w znaczeniu materialnym. Ciężar dowodu w znaczeniu formalnym (subiektywnym) określa, która ze stron ma przedstawić lub wskazać środki dowodowe na poparcie twierdzeń o faktach. W ograniczonym zakresie środki dowodowe mogą być poszukiwane także przez sąd. Ciężar dowodu w znaczeniu materialnym (obiektywnym), zwany także ciężarem ustalenia, odnosi się do ustalenia, jakie skutki dla praw i obowiązków stron procesu pociąga za sobą nieudowodnienie twierdzeń przez nich sformułowanych. Konsekwencje procesowe ponosi strona, na której zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar dowodu.

Obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony. W konsekwencji więc strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. Natomiast Sąd zobowiązany jest wówczas wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów, przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

W niniejszej sprawie, ciężar żądań pozwu spoczywał na stronie powodowej, która w świetle przedstawionych dowodów, nie sprostała temu obowiązkowi, bowiem nie przedstawiła dokumentów wskazanych w pozwie pod pozycją lista dowodów, pomimo wezwania Sądu rozpoznającego sprawę. Przedłożyła jedynie potwierdzenie przelewu kwoty 300 zł na konto bankowe pozwanej oraz załączyła formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego. Nie przedłożyła natomiast łączącej strony umowy z dnia 23 sierpnia 2016 roku oraz umowy cesji wierzytelności na

podstawie której doszło do przejścia uprawnień z wierzyciela pierwotnego na powoda, a także zawiadomienia o przelewie wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty.

W konsekwencji niepodjęcie aktywności w postępowaniu dowodowym musiało doprowadzić do uznania przez Sąd Rejonowy, że twierdzenia strony powodowej nie zostały przez nią udowodnione.

Przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego zmienionych ustawą z 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego. (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.) rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). (wyrok SN z dnia 17 grudnia 2017 roku sygn.. I CKU 45/96)

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w Lublin Zachód w Lublinie dokonując wstępnej analizy dowodów przedstawionych w pozwie przygotowanym przez profesjonalnego pełnomocnika reprezentującego powoda w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym stwierdził wątpliwość przytoczonych okoliczności i przekazał sprawę do rozpoznania w trybie zwykłym. Dalsze dokumenty przedłożone przed Sądem w postępowaniu zwykłym w żaden sposób nie zmieniły stanu sprawy. W zasadzie po skierowaniu sprawy do postępowania zwykłego sprawa w sensie dowodowym nie uległa najmniejszej zmianie.

Reasumując to na powódzie spoczywa bezwzględny obowiązek wykazania podstawy prawnej i faktycznej żądania. Bezwzględnie koniecznym wobec stanowiska pozwanego jest udowodnienie wysokości żądania poprzez wskazanie w pierwszym rzędzie samej umowy stron. Powyższy warunek nie został spełniony, albowiem powód pomimo, iż w pozwie powołał numer umowy, na mocy której wywodził, to faktycznie pomimo wezwania Sądu nigdy nie przedłożył Sądowi w/w dokumentu. Powód nie przedłożył z pozwem żadnego dokumentu, którego wynikało że ma on legitymacją czynną do wystąpienia w procesie przeciwko pozwanej.

Sąd nie dysponując rzeczywistą i mogącą odnosić się do stosunku zobowiązaniowego umową, nie miał jakiegokolwiek podstawy do zweryfikowania prawidłowości określenia kwoty wynikającej z żądania pozwu. Nie można zdaniem Sądu zasądzić należności w dochodzonej kwocie, nie dysponując przy tym wiarygodną, graficznie czytelną i odpowiadającą swoją treścią (datą) innym dokumentom, umową, która łączyłaby strony stosunku zobowiązaniowego.

Wobec niestawiennictwa na rozprawie pozwanego, wezwanego przy tym przez avizo, stwierdzono spełnienie przesłanek z art. 339 k.p.c., dlatego też wydany w sprawie wyrok jest wyrokiem zaocznym.

W ocenie Sądu brak jest merytorycznych i przede wszystkim dowodowych podstaw do uznania żądania pozwu za należycie wykazane. Dlatego też orzeczono jak w sentencji wyroku.

Wszystkie dotychczasowe koszty postępowania poniesione zostały przez stronę przegrywającą, dlatego wobec braku wniosku pozwanego w tym zakresie o kosztach nie orzekano w dalszym zakresie.